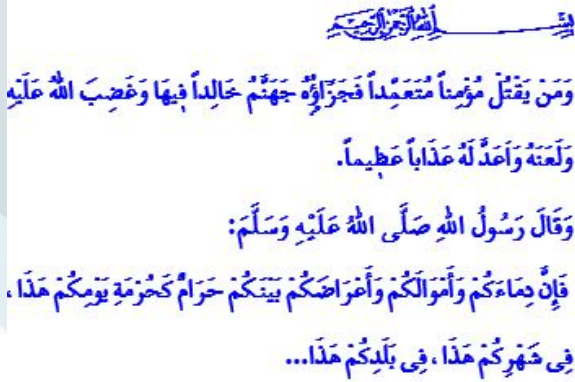


Her Canın Dokunulmazlığı Vardır



Muhterem Müslümanlar!

Allah Resûlü (s.a.s) ve ashâb-ı kirâm hicretin onuncu yılında hac ibadetini eda etmek üzere Arafat'ta bir araya gelmişlerdi. Peygamber Efendimiz (s.a.s) o gün, Allah'ın emir ve yasaklarını, İslam'ın evrensel mesajlarını, insan hak ve hürriyetlerini ilan etmişti. Yıllar sonra "Veda Hutbesi" olarak anılacak bu konuşmasında yer alan hikmet yüklü mesajlardan biri de can dokunulmazlığıdır. Nitekim Resûl-i Ekrem (s.a.s) Veda Hutbesi'nde insanlığa şöyle seslenmiştir: **"Ey insanlar! Bu Zilhicce ayınız, bu Mekke şehriniz, bu arefe gününüz nasıl mukaddes ise canlarınız, mallarınız, ırzlarınız, şeref ve namusunuz da aynı şekilde mukaddestir, dokunulmazdır."**ⁱ

Aziz Müminler!

Yüce dinimiz İslam'a göre insan, yaratılmışların en üstünü ve en kıymetlisidir. Her türlü saygı ve hürmete layıktır. Dini, dili ve rengi ne olursa olsun; kadın erkek her insanın bedeni dokunulmazdır, canı mukaddestir. Bu sebeptir ki, tıbben zaruri ve dinen meşru bir sebep olmadıkça anne karnındaki ceninin

hayatına kürtaajla son verilemez. Hiç kimse kendi canı bile olsa intihar ederek hayatını sonlandıramaz. Örf ve adetlerin arkasına sığınarak töre cinayetine yeltenemez. Namusu gerekçe göstererek hiçbir canı hayattan koparamaz. Kendini devletin yerine koyarak suçluyu cezalandıramaz. Hâsılı hiç kimse bir başkasının canına kastedemez, bedenine zarar veremez, şeref ve haysiyetine dil uzatamaz.

Kıymetli Müminler!

Bizler, merhametlilerin en merhametlisi olan Rabbimize gönülden iman etmiş müminleriz. **أَلْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ** "Müslüman, insanların elinden ve dilinden güvende olduğu kimsedir."ⁱⁱ buyuran Rahmet Peygamberi Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s)'in ümmetiyiz. Bize düşen; merhameti elden bırakmamak, elimizle ve dilimizle hiç kimseye zarar vermemektir. Şiddete asla tevessül etmemek, bir insanın canına kıymak şöyle dursun onun kalbini kırmaktan, gönlünü incitmekten bile sakınmaktır. Çocuklarımızı ve gençlerimizi dine bağlı, milletine ve insanlığa faydalı kişiler olarak yetiştirmektir. Sağlığına kavuşmayı bekleyenlere, hastane köşelerinde hayata tutunmaya çalışanlara kanımızla, organlarımızla can olmaktır. Unutmayalım ki, kendi canımızı aziz bildiğimiz kadar bütün insanların da canını aziz bilirse, kendimiz için sevip istediğimiz bütün hayırları diğer insanlar için de istersek, işte o zaman kâmil bir mümin, örnek bir Müslüman, iyi bir insan oluruz.

ⁱ Buhârî, İlim, 9.

ⁱⁱ İbn Hanbel, VI, 22.